

Acta de la sessió extraordinària del dia vint-i-cinc de gener de 2007.

---- A la Casa de la Vila de la ciutat de Figueres, el dia 25 de gener de 2007, sota la Presidència de l'Alcalde Joan Armangué Ribas es reuneixen els membres de l'Ajuntament en Ple: Joan Balada Ventura, Isabel Pineda Llauro, Pere Pujulà Comajuan, Pere Casellas Borrell, Jesús Quiroga Martínez, Francesc Merideño Fernández, Enriqueta Ayats Planagumà, Francesc Canet Coma, Joan Antoni Bertran Soler, Xavier Besora Causadias, Anna Brugués Pujol, Antoni Calvó Espigulé, Maria dels Angels Perxas Seras i Santiago Vila Vicente, amb assistència del secretari general accidental, Josep Ciurana Dorca, per tal de fer la sessió extraordinària en primera convocatòria.

Excusen la seva absència els senyors Tomàs Gratacós Agulló i Juan Casas Luís.

No assisteixen els senyors Enric Macau Oliva, Miquel Solé Soler i Carmen Ríos Pérez.

A les tretze hores i trenta-tres minuts, el President declara oberta la sessió.

----Únic. Cultura: Debat sobre l'estat de la cultura a la ciutat de Figueres. La Presidència procedeix a la lectura de les normes següents:

"Normes d'autoregulació del funcionament del ple extraordinari. Presentació per part de l'alcalde o de la regidora de cultura, 20 minuts; presentació dels grups polítics per aquest ordre: Esquerra Republicana de Catalunya, Convergència i Unió, Partit Popular i Partit Socialista de Catalunya (4x10 minuts/cadascun), 40 minuts; rèplica de l'alcalde o de la regidora de cultura, 20 minuts; segon torn de rèplica dels grups municipals (4x5 minuts/cadascun), 20 minuts i intervenció de cloenda de l'alcalde, 5 minuts. Total 105 minuts".

A continuació, fa ús de la paraula la senyora Pineda Llauro que diu que en aquest ple extraordinari sobre l'estat de la cultura en primer lloc vol agrair la feina conjunta feta amb tota l'àrea de cultura i que la cultura s'ha

d'entendre amb tres eixos bàsics que són els equipaments, els ajuts a les entitats i els ajuts a joves creadors. Biblioteca Fages Climent; que el nombre d'usuaris prop de 170.000 persones la converteixen en l'equipament més potent de les comarques gironines; que el nombre de préstecs és dels més elevats de Catalunya; que s'han endegat en aquesta darrers temps noves activitats com són el club de lectura, l'hora del compte i nascuts per llegir; que Figueres és un dels 20 municipis que porta a terme aquest projecte i que té per finalitat que tota la comunitat que té cura dels infants, incentivi la lectura des del primer mes de vida per tal de crear vincles efectius entre els llibres i els infants; que darrerament s'han adquirit per al fons de la Biblioteca les revistes La Garriga i La Comarca i que s'han digitalitzat els documents. Teatre Municipal El Jardí; que s'ha endegat una programació estable de teatre, música i dansa amb prop de 15.000 espectadors anuals i més de 200 actes oberts al públic; que és una xifra molt important; que accepta que no és l'únic paràmetre per avaluar la important activitat de l'equipament; que si es volgués tenir ple a totes i cadascuna de les actuacions se sabria quina actuació fer, però cal una programació variada i diversa; que cal una programació que els ajudi a créixer que els faci més lliures i que puguin decidir lliurament; que aquest estiu, i continuaran els propers mesos, s'han endegat les obres de rehabilitació i condicionament del teatre; que aquestes obres van des de la climatització, que és la més important, una climatització que des del primer moment, fa quinze anys, no ha funcionat; els sistemes de seguretat, la part elèctrica, la tramoia i fins i tot els tancaments; que és un projecte molt important; que aquests projectes tenen una valoració que sobrepassa els 100 milions de les antigues pessetes; que s'ha de treballar, i de valent, especialment per portar a terme aquesta rehabilitació i condicionament del teatre després de 15 anys d'utilitzar-lo; que vol remarcar que a més del gran nombre d'espectacles a l'any també s'hi porten a terme un nombre d'activitats que sobrepassen els 200; que en la memòria de l'any 2005 eren 223 els actes oberts al públic al teatre El Jardí i que el desgast, per tant, és important. Casino Menestral Figuerenc; que s'ha treballat colze a colze entre l'Ajuntament i l'entitat; que la rehabilitació de l'equipament s'ha portat a terme en aquest mandat; que a inicis del mandat anterior s'hi va començar a treballar, però fonamentalment s'ha fet en aquest mandat; que és un equipament molt important a part del

seu valor patrimonial; que s'ha de convertir en l'autèntica casa de la cultura de la ciutat i hotel d'entitats; que fa pocs dies el senyor Besora, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, presentava una al·legació en la qual demanava que al centre de la ciutat hi hagués una sala amb capacitat que es pogués utilitzar com a auditori, com a sala de cinema, com a aula magna; que en les diferents visites d'obres que s'han fet al Casino Menestral s'ha pogut apreciar que a la part baixa i amb sortida a l'exterior es tindrà una sala polivalent; que serà una sala que es podrà utilitzar per totes aquestes activitats que s'esmentaven en l'al·legació d'Esquerra Republicana i que molt properament es podrà utilitzar. Patronat de la Catequística; que és en aquest mandat que s'ha signat un conveni per a la restauració de la sala d'actes; que és una sala d'actes que té una capacitat limitada, però que en aquests moments té una utilització molt àmplia; que la programació durant els mesos de febrer i març és molt àmplia; que s'ha signat un conveni per a la restauració i reforma del teatre; que serà un teatre que tindrà una cabuda per a 350 persones; que serà el segon teatre de la ciutat; que es troba en un espai molt cèntric i que en aquest moment ja s'han començat les obres. Caputxins; que el mes de desembre es va aprovar per la Junta de Govern Local l'encàrrec de l'avantprojecte d'obres de rehabilitació; que l'espai és molt ampli; que el claustre s'habilitarà per portar a terme diferents obres alternatives o no alternatives de música i també de teatre de petit format; que les obres que cal fer-hi i l'acondicionament de la part tècnica es tindrà enllestit pel mes d'abril i que els mesos d'abril, maig i juny ja podrà acollir grups local i d'altres grups i que ja hi ha peticions com de la Funcional i d'altres grups de la ciutat. Arxiu comarcal i municipal de Figueres; que s'hi ha treballat durant tot el mandat; que hi ha un conveni signat entre el Consell Comarcal, la Generalitat de Catalunya i Ajuntament que es troba en fase d'estudi la seva ubicació definitiva. Molí de l'Anguila; que serà el centre de cultura popular i tradicional per a tres entitats; que són tres entitats que tenen una activitat molt específica i necessiten d'espais específics; que no tindran exclusivitat d'ús i que el mes d'abril espera que si les obres segueixen el seu curs es pugui inaugurar. Auditori Narcís Monturiol; que s'ha signat un conveni durant aquest mandat per poder oferir un auditori amb una gran centralitat i que gaudeix d'una agenda molt àmplia amb un gran nombre peticions, per a les seves

característiques i centralitat. Can Met; que el dissabte passat en el marc del centenari Met Miravittles es va inaugurar l'espai socio-cultural "Can Met"; que és la seu de tres entitats; que la planta baixa funcionarà com a sala d'art emergent; que li sembla important esmentat el fet que funcioni com a sala d'art emergent perquè ho vol lligar amb una de les tres potes dels tres eixos de la cultura de la ciutat i que un d'ells és l'ajut a valors emergents. Centres Cívics; que tenen una curta vida ja que només porten cinc anys de funcionament; que són més de 90 cursos els cursos que s'hi han programat anualment a part de les activitats gratuïtes, activitats per a la gent gran, pla d'igualtat i activitats infantils; que hi assisteixen més de 1.000 persones i més de 20.000 persones passen per als dos centres cívics; que les activitats no es limiten exclusivament als dos centres cívics sinó que s'extenen a locals socials com Vilatenim, Poble Nou, zona nord-oest o fundació Clerch i Nicolau; que per qüestió de la llei de barris el centre cívic de la Marca de l'Ham s'ampliarà en cinc-cents metres quadrats i oferirà noves possibilitats; que en l'últim ple es signava que les plus-values generades pel trasllat de la depurada s'utilitzarien, en part, per a la construcció d'un centre cívic a Vilatenim i que suposa la continuació de la política de descentralització de la cultura. Llibre blanc de la cultura; que malgrat alguns qualificatius que ha tingut per alguns representants municipals; que vol dir que en aquest llibre blanc hi varen participar moltes persones, persones de manera totalment gratuïta i altruïstre i per respecte a aquestes persones, per respecte a la feina feta, per respecte a que és una eina útil perquè s'han definit equipaments i que definir és difícil; que els que es dediquen a l'ensenyament saben que definir és difícil i aquí s'han definit i hi ha una feina feta i que no es pot fer tot en un mandat, que calen recursos; que calen recursos siguin de l'administració local o siguin d'altres administracions, però la feina està feta; que el treball s'ha fet i que s'ha fet amb ajut de tots i que des d'aquí voldria donar les gràcies a persones que hi han participat com el senyor Besora, amb un únic objectiu, que és, treballar per a la ciutat. Prossegueix amb la paraula dient que la segona pota diria que són els ajuts a entitats culturals; que li sembla molt important que la regidoria de cultura esdevingui un centre de recursos; que si algú necessita una pantalla; que si una entitat necessita que se l'acompanyi al Castell perquè necessita un espai determinat;

que aquesta és una de les funcions que es fa des de la regidoria i també des del departament; que és gestionar el dia a dia; que aquesta gestió del dia a dia és igual d'important com els maons i el ciment; que s'han signat al llarg dels temps, no només en aquest últim mandat, un total de 33 convenis amb diferents entitats; que 22 d'aquests convenis són econòmics; que els propers dies espera que se signi un amb el Museu de la Tècnica; que en aquest mandat s'han signat amb el Triangle Blau, amb Dioptria; que s'han revisat altres convenis com la Jove Orquestra, Foment de la Sardana i s'està amb estudi el de la Polifònica; que creu que sense aquests ajuts aquestes entitats difícilment haguessin portat a terme actes com els que s'han portat a terme; que creu que aquests esforços són els que permeten que associacions com l'ACAT pugui portar a terme un acte com el Festicurts; que aquesta associació va demanar ajut per poder tirar aquest acte endavant i que va rebre el suport municipal; que en la segona edició el Festicurts va rebre 120 curts procedents de tot el món i que aquests 120 curts representaven quadruplicar els que havia rebut en una primera edició i que, per tant, és un suport, un suport del dia a dia i que creu en aquest suport. Continua la seva intervenció dient que el tercer punt d'aquesta política cultural són les beques a la creació; que creu fermament que cal ajudar els creadors; que cal ajudar a iniciar el vol; que aquest any 2006 es va fer la primera convocatòria d'ajuts a creadors emergents; que en aquesta convocatòria que s'acabava el 31 de desembre es van rebre un total de 49 projectes; que són 49 projectes que van des de la moda i el cinema passant per la literatura i els curtsmetratges; que alguns d'aquests projectes que ara seran objecte de valoració per part d'una comissió haurien de ser exposats a la planta baixa del centre cultural Can Met; que aquest ajut a la creació no passa només per aquesta convocatòria feta l'any 2006; que hi ha un ajut a la creació que és Transart impulsat pel Museu de l'Empordà conjuntament amb el centre cultural La Mercè; que té un caràcter bianual; que el seu objectiu és crear i projectar obres de joves creadors; que es projecta l'obra i se'ls convida, l'any que no es convoca Transart, que viatgin que vegin altres projectes, que entrin en contacte, que creixin com artistes i com a creadors locals; que es convoquen concursos de cartells per l'Embarraca't; que aquest any és la segona edició i que l'any passat va tenir molta acceptació; que es convoca el concurs de música jove Joan

Trayter i que es convoca per a tothom el concurs d'epigrames perquè, si no recorda malament, deia de les persones que tenen fins a 99 anys. Continua la seva intervenció dient que hi ha altres beques o ajuts; que es convoca la beca de recerca ciutat de Figueres; que amb aquesta beca es va iniciar la col·lecció Juncària que està subvencionada al 50% per la Diputació; que vol dir les coses tal com són; que d'aquestes beques s'han editat dos llibres i que no tots els que se'ls hi ha adjudicat la beca l'han editada; que pot dir que des de l'Ajuntament se'ls hi ha requerit "via epistolar" i darrerament "via presencial" perquè es lliurin els treballs; que s'ha publicat "El personal polític republicà" de Manolo Moreno i "Carles Jordà" de Ferran del Campo que era una obra que no va rebre el premi però que, se li va encarregar perquè es va considerar que tenia un valor i s'havia de publicar; que també en aquest mandat es convoca la beca Maria Angels Anglada en el marc de la càtedra Maria Angels Anglada; que té un caràcter bianual i que se n'ha concedit una; que des d'Educació es va convocar la beca 8 de març Maria Rosa Ymbert per tal de fer aportacions a la igualtat de gènere i que s'ha treballat des d'aquesta regidoria. En quant a les publicacions; que les publicacions tenen tres línies de treball; que una línia és fer les adquisicions de publicacions que tinguin interès local; que es col·labora amb altres institucions o entitats com Comerç Figueres o com Benvolguts absents amb el Setmanari l'Empordà i que es fan publicacions municipals com el llibre de la Rambla, com la biografia de Carles Jordà i Fages, els catàlegs que surten del Museu de l'Empordà amb el País de Dalí, La revolució del bon gust, que es presentarà el dia 18 de febrer. Un capítol apart mereix Acústica; que va neixer a l'anterior mandat com una proposta d'Empordàrock i que ha anat creixent; que a mesura que ha anat creixent i a mesura que s'ha convertit en un projecte seriós les administracions, com són l'Ajuntament, la Diputació, la Generalitat i el Consell Comarcal hi han aportat recursos; que hi han aportat recursos perquè han considerat que conjuntament amb la Schubertiada i el Festival de Peralada eren els festivals referents de les nostres comarques; que en aquesta última edició prop de 23.000 persones varen assistir al festival Acústica que es va completar amb la fira dels menjars del món; que hi ha altres tasques que s'han portat a terme com és la senyalització; que conjuntament amb altres àrees s'ha portat a terme la senyalització peatonal; que al govern li

semblava important per donar a conèixer l'oferta museística de la ciutat; que s'ha senyalitzat l'eix Dalí; que s'ha senyalitzat el patrimoni històrico-documental i que és un conjunt de més de 60 edificis; que s'ha portat a terme o està punt de presentar-se el reciclatge banderoles; que és un tema que li fa molta il·lusió; que s'ha tirat endavant conjuntament amb el Museu de l'Empordà; que s'ha fet una prova pilot amb les banderoles de Marià Baig i que s'està en converses amb Comerç de Figueres per portar a terme tota la promoció i tota la comercialització de les banderoles; que li sembla és un bon projecte perquè, per una banda, que d'alguna manera els artistes locals pervisquin mitjançant aquests objectes reciclats i per una altra banda per la concienciació ambiental. Continua fent ús de la paraula i diu que en quant a la promoció de la ciutat; que es van organitzar les visites guiades a "La Figueres de Dalí" per donar a conèixer aquests espais emblemàtics de la ciutat però, també per promocionar els diferents museus amb una entrada conjunta; que es va completar amb la publicació d'una guia didàctica que es va presentar en el marc de l'any Dalí; que properament es presentaran dos nous productes culturals amb els quals s'hi està treballant i es troben en un estat molt avançats; que un és "Una finestra al parc" que és una proposta didàctica a través dels escriptors figuerencs i empordanesos i al servei dels escolars; que possibilitarà uns nous usos per al parc i que li agradaria presentar-la coincidint amb l'inici de la primavera; que l'altra és "Autors en Viu" que és per donar a conèixer l'obra d'autors de les nostres contrades i que començarà amb l'obra d'Angel Burgas. Continua amb la paraula i diu que s'han celebrat Centenaris; que els centenaris sempre són un treball feixuc que compensa però, que és un treball difícil perquè no dura un any, sinó que dura tres anys, la preparació, el propi centenari i la cloenda del centenari; que s'ha celebrat a l'anterior mandat el centenari Reig; que s'ha celebrat el centenari Dalí que ha tingut 272 activitats i que en totes i cadascuna d'aquestes activitats l'Ajuntament hi ha participat; que aquest any s'ha celebrat el centenari Baig i el centenari Met Miravittles en el qual encara hi estan immersos. Prossegueix dient que una altra tasca que es porta a terme és "Transversal"; que és una xarxa d'activitats culturals de la qual se'n forma part juntament amb altres tretze ciutats de tamany mitjà de Catalunya; que es va formar a l'any 2000 i que el consorci es va formar el 2006; que es comencen a generar activitats; que en aquests

moments des de Transversal s'està treballant en dos projectes engrescadors, per una banda, que Figueres pugui ser ciutat antena de CCCB, per la qual cosa es gaudiria de condicions preferents en l'intercanvi d'exposicions i activitats de l'equipament i que, per una altra banda, ciutat anella; que és un projecte d'innovació lligat a les noves tecnologies, lligat a internet dos, lligat a la banda ampla; que es podria connectar al CCCB i a altres ciutats que formin part de la xarxa per tal de poder disposar i gaudir en temps real d'actes que es fan en un primer moment en el Liceu i el CCCB i després s'extrapolaria a altres equipaments. Continua fent ús de la paraula i diu que hi han moltes més coses que s'han fet, però que no es voldria estendre més i deixa la paraula a qui correspongui.

---- Durant la intervenció anterior, a les tretze hores i quaranta minuts, compareix el senyor Macau Oliva que s'incorpora a la sessió.

Seguidament, intervé el senyor Canet Coma que dona lectura a la presentació següent:

"Des d'ERC entenem que la política cultural del govern ha de ser analitzada des de la perspectiva que donen una dotzena d'anys prenent decisions. El temps de permanència hauria d'haver permès planificar amb encert i executar les millores necessàries. Com que creiem que no ha estat així, els 12 anys es converteixen en el testimoni més sever de la seva feble actuació i els deixen sense excusa. Per a ERC, la política cultural, si és que ha existit en el sentit literal dels termes "política" i "cultural", ha estat erràtica. I ens disposem a demostrar-ho amb algunes pinzellades senzilles i fàcils de comprovar. No deixem de reconèixer alguns encerts, com ara el de la política de subvencionar a través de convenis, no de convocatòries d'ajuts. És un mètode força transparent i que atorga tranquil·litat a les entitats conveniades i les deixa al marge dels possibles canvis de color polític o de persones al front de les regidories. I també, algunes comerçacions de centenaris. El Llibre sobre Met Miravitlles en serà un bon exemple. Però aquesta cara de la moneda no pot fer oblidar la creu: l'escassa participació popular. LLIBRE BLANC DE LA CULTURA Un dels exemples que més demostra que no se'n surten és el balanç d'allò que s'ha denominat, amb una hipèrbole fàcilment detectable, Llibre blanc de la cultura. No voldria fer el fàcil acudit de dir-ne

llibre "en blanc" de la cultura, com algun comentarista ha fet, però estem convençuts que ha estat una iniciativa fracassada com a diagnòstic i, sobretot, com a orientació, com a camí a seguir. El més criticable, que no desemboqués en un debat obert, com estava previst. Força xifres, però poques valoracions, conclusions i directrius (i algunes de les que es proposen, no se segueixen); enfocament massa estadístic i burocràtic, deixant de banda debats d'altura, com ara la necessitat de treballar culturalment les tradicions pròpies, la possibilitat de convertir Figueres en pont d'entrada de la cultura europea. Però no es podia esperar gaire cosa d'una iniciativa que es va voler engegar amb massa tècnics (municipals o no) i pocs agents culturals, una figura que és primordial, en ciutats on la política cultural té una línia definida. I per no esmentar l'absència, injustificable, d'una entitat com ara l'Institut d'Estudis Empordanesos. Podríem mirar en positiu la biblioteca, que presta un bon servei, però detectem determinades situacions, sobretot de caire financer, que poden incidir en el servei (adquisició de llibres, material ...). A banda de les disfuncions que han transcendit a la premsa, en les relacions entre la regidoria i la direcció de la biblioteca. EQUIPAMENTS Quant a equipaments, el balanç en aquests dotze anys és senzillament paupèrrim. Per començar, hem de dir que, després de no sé quants milers d'habitatges projectats, la ciutat continua sense tenir un Hotel d'Entitats, una eina de vital importància. Fa l'efecte, amb les facilitats que tanta construcció hauria d'haver proporcionat, que la causa que no existeixi un Hotel d'Entitats rau en el temor del govern a un possible "agrupament" en un sol espai físic de les entitats i que convé mantenir-les disperses i, moltes vegades, amb problemes de subsistència per manca d'espai on desenvolupar la seva activitat. I si repassem altres noms, no millorem les sensacions. Què s'ha fet de l'Ictineu? I de l'antic escorxador? Fa temps que ja no s'hi ven peix, però continua en l'estat que tothom sap. Amb algunes reformes, no s'hauria allargat la seva utilitat per a una ciutat mancada d'espais per a activitats culturals? Però segurament la metàfora més punyent de l'abandó, de la indigència, és l'arxiu municipal. Incapaç de reflectir en paraules el que se sent en veure que una ciutat que frega els 40.000 habitants i amb segles d'història al darrera, manté el seu arxiu en un estat tan deplorable. I si parléssim del que podria haver estat i no ha estat, la Sala Edison: amb les despeses, això sí, a

llarguíssims terminis, que ha assumit el consistori en els darrers anys, no hauria resultat rendible que l'ajuntament s'hagués convertit en propietari de la Sala i algun immoble adjacent, invertint una xifra que no arribava als 400 milions de les antigues pessetes? I no ens volem oblidar un altre detall: és lògic que una ciutat com Figueres només tingui dos centres cívics públics? I si parlem de manteniment, un cas paradigmàtic: ara, amb presses, el Jardí tindrà per fi aire condicionat. Però l'habitual tendència a la improvisació probablement els ha jugat una mala passada. La instal·lació d'aire condicionat, a banda d'arribar tard en el temps, obligarà a canviar programacions a entitats educatives que havien fet les previsions quan tocava. I un aspecte que considerem greu: en el projecte amb què l'ajuntament es va presentar a una convocatòria d'ajuts de la Generalitat, no hi figurava l'aire condicionat perquè es va preferir optar per un projecte, esbombat mediàticament, de recuperació de les antigues obertures. A la vista de l'informe tardanament demanat als tècnics de la casa, s'ha rectificat ... però ja no s'arriba a temps a rebre l'ajut previst de la Generalitat. S'han perdut diners en l'operació o no? Ens ho preguntem i demanem respostes al govern. Com també ens preguntem perquè no es rendabilitza culturalment, per a joves, l'espai de l'antic alberg de joventut. ACCIONS DE PROMOCIÓ: La promoció, el tenir iniciativa, és indispensable en tota política cultural, igual que la capacitat de generar recursos aliens per a reduir despeses pròpies. I en aquests camps, tampoc es pot dir que l'èxit hagi acompanyat al govern. En alguns casos, perquè no ha sabut trobar la complicitat -si és que ho ha intentat- de la iniciativa privada. Per exemple, creiem que és un problema greu no disposar d'oferta de cinemes al centre de la ciutat. S'ha intentat una política concertada amb els exhibidors, combinada amb la força negociadora que dóna la legislació urbanística, per evitar la desaparició de totes les sales del centre de la ciutat?. I quines gestions s'han fet per tal que un fet tan simple com necessari, poder comprar diaris i revistes abans de pujar al tren, sigui possible a l'estació de Figueres?. En altres casos, simplement la gestió falla. Sense embuts. Perquè no podem parlar d'una altra manera quan l'agenda cultural arriba a les cases amb notable retard pràcticament quasi sempre. I també hem de parlar de gestió poc eficient quan no s'aconsegueix una mínima planificació de les activitats culturals que organitzen l'ajuntament i les entitats de la societat civil.

Estem convençuts que es podrien evitar coincidències de dia o d'horari si la regidoria s'impliqués més en aquesta feina de planificació. A vegades, s'ha arribat a l'extrem de contraprogramar: alguna entitat ha avisat amb temps suficient d'un acte ... i s'ha trobat que l'Ajuntament, a posteriori, ha fixat per al mateix dia i mateixa hora un altre acte. Podríem referir-nos, també, a una assignatura pendent de fa temps, la major implicació de la Fundació Gala-Salvador en la vida cultural de la ciutat. I una altra també històrica: què en farem del castell de Sant Ferran? Encara que la responsabilitat és compartida i els entrebancs són molt grans, trobem a faltar iniciativa municipal, tot i la darrera presa de posició de l'alcalde, que advocava per una gerència de perfil més professional per al Consorci. També ha fallat la promoció, o la gestió, en l'execució de molts dels cicles d'actes que s'han programat per a commemorar centenaris de figuerencs il·lustres, per exemple. I diem això no per criticar el format i el desenllaç "tècnic", sinó per l'escassa participació de la ciutadania. Hem vist massa actes, la majoria, buits de gent del carrer, massa limitats a familiars i polítics. Tancarem, aquest apartat dedicat a valorar la política de promoció, al·ludint a la incapacitat, des del nostre punt de vista, que ha exhibit la regidoria i el govern en general per atraure recursos aliens en operacions d'envergadura. L'exemple del Casino Menestral és punyent. Tres quartes parts o més de l'elevat cost de la restauració de l'edifici (superarà de llarg els mil milions de les antigues pessetes) aniran a càrrec del consistori. Estem convençuts que una bona pedagogia envers l'entitat i una bona gestió amb els Ministeri de Cultura i Fomento hagués permès obtenir recursos estatals que haurien disminuït l'aportació municipal i haurien permès la restauració. Estem convençuts que no s'ha explorat prou bé ni amb prou intensitat la declaració de bé d'interès cultural, per exemple, que hagués obert una via de subvenció. CAPITALITAT CULTURAL. Per acabar, des d'ERC pensem que està en crisi el concepte de capitalitat comarcal que li correspon a Figueres. I una de les maneres de recuperar-lo o consolidar-lo pot ser l'aposta forta per la cultura. Per això, entenem que seria molt profitós per a Figueres esdevenir "Capital de la cultura catalana" tan aviat com sigui possible. Pensen que l'esdeveniment rellançaria el paper de Figueres com a capital comarcal i seria una oportunitat de repensar i vigoritzar la política cultural."

---- Durant la lectura de la intervenció anterior, a les catorze hores i nou minuts, compareix el senyor Solé Soler que s'incorpora a la sessió.

A continuació, fa ús de la paraula el senyor Vila Vicente que dona lectura a la presentació següent:

"Em proposo analitzar l'estat de la cultura a la ciutat des de 4 punts de vista: A la nostra ciutat la cultura està a l'abast de tothom?. A Figueres existeixen polítiques afavoridores de l'excel·lència?. A la ciutat, la cultura és un element dinamitzador de l'economia?. Finalment, a Figueres la cultura és un element de cohesió social, conformador d'identitat col·lectiva?. Vagi per davant que parlar des del seient del Plenari de l'ajuntament sobre cultura a la ciutat de Figueres obliga a tenir ben present que una cosa és la cultura que es fa a la ciutat, i l'altra, ben diferent, és fer-ho de les polítiques culturals que es fan amb el suport o, excepcionalment, el lideratge, municipal. Crec que per honestedat intel·lectual i política, aquí ens hem de fixar, només, en aquelles de les que en som responsables i que per tant no és lloc ni hora de valorar ni enumerar iniciatives privades o de la societat civil que puguessin venir a distreure'ns del que són les nostres competències, i que sens dubte mereixerien una valoració prou diferent de la que ara plantejaré. Avanço ja també, que lamentablement, com intentaré demostrar, l'avaluació de les polítiques municipals sobre cultura dels darrers 12 anys necessàriament ha de ser negativa, molt negativa. En política cultural, l'Ajuntament d'ençà de la restauració de la democràcia encara no ha trobat el seu camí, no té model, i en conseqüència no sap amb precisió cap a on vol anar. I) A la nostra ciutat, la cultura està a l'abast de tothom?. Una cultura a l'abast de tothom vol dir una cultura pensada per a totes les edats i gustos, accessible des de tots els punts de la geografia urbana i asequible des del punt de vista del conjunt de les butxaques. Una cultura a l'abast de tothom vol dir exigir-nos el repte de convertir els figuerencs i figuerenques en homes i dones lliures, educats i cultes, dotats de responsabilitat ètica i sensibilitat estètica, capaç de consumir i generar iniciatives culturals. L'oferta cultural a la nostra ciutat ni és equilibrada, ni és accessible ni és asequible. A més, encara que avui no forma part de l'objecte de debat, el nivell de formació de la nostra ciutadania, decau

inexorablement cada any que passa. Una ciutat que es vol culta ha de tenir vocació educadora: ha d'educar des del seu espai públic i ha d'educar des de les institucions. Posem en valor el nostre patrimoni immoble; posem en valor el nostre patrimoni botànic, el nostre paisatge urbà, la nostra història i memòria col·lectives. El grup de CiU hem presentat durant aquests darrers 12 anys un munt d'iniciatives dirigides a bastir una ciutat realment educadora: una moció de CiU va donar peu al naixement de la comissió de nomenklàtor, un òrgan consultiu que el govern va tardar tan poc a constituir com a deixar en l'oblit. Una altra moció de CiU, va reclamar polítiques dirigides a fer de Figueres una ciutat educadora, una iniciativa que ciutats com Sant Cugat o Sabadell han impulsat amb èxit i que a Figueres no ha despertat el menor interès. Eduquem en valors i tindrem ciutadans lliures i compromesos. Del repte d'esdevenir una ciutat educadora en recordo el compromís de l'aleshores regidor Esteve Gratacós, qui es va comprometre per exemple a retolar immediatament totes i cadascuna de les diverses espècies d'arbres i plantes de la ciutat. Han passat els anys, han canviat els regidors i la feina finalment no s'ha fet. Únicament l'any 2006, després de 10 anys de reclamar-ho, l'ajuntament va iniciar la localització d'edificis històrics emblemàtics. En aquest plenari s'ha discutit a bastament, però l'arbitrarietat i descoordinació amb què s'han senyalitzat els espais d'interès, amb que s'han escollit - i improvisat- les plaques identificatives. El darrer i lamentable exemple, la placa de la casa natal de Marià Baig, improvisada, sense a penes haver-ne parlat amb la família. La cultura a l'abast de tothom vol dir una biblioteca comarcal potent, com la que tenim. En allò però que més compet a l'Ajuntament, el seu manteniment, és justament on la Biblioteca continua tenint mancances. Extramurs de la biblioteca, i més enllà de les bones paraules, la realitat és que els intents de descentralitzar l'accés als llibres i a la lectura en general de moment han estat un fracàs rotund. Per nombre de població i justament per l'arribada massiva de nous ciutadans d'origens ben diversos, Figueres necessita una nova biblioteca, filial de la central, per què no dins l'actual centre penitenciari. En aquest punt potser la ciutat anirem fent tradició, ja que si finalment es concreta aquesta proposta, Figueres haurà reconvertit en dues ocasions una presó.. en biblioteca. Més enllà però d'aquest projecte, que en definitiva en aquests moments és tan sols una idea, el

govern actual ha mal disssimulat la seva incapacitat per dinamitzar les biblioteques escolars fora dels horaris lectius, o per plantejar-se fins i tot la seva possible obertura al públic en general en determinats moments del dia. Ha fracassat en aquest repte i ha fet el ridícul anunciant la posada en marxa dels punts d'estudi i de lectura als diversos centres cívics. La cultura a l'abast de tothom vol dir accés universal a coneixement ofimàtics i a les noves tecnologies en general. Vol dir, també, accés universal a internet, cobertura de telefonia a tot el terme municipal. Extengui'n la tecnologia wifi a tots els centres municipals, fomentin l'aprenentatge informàtic entre els sectors més desfavorits, entre les persones grans. Del conjunt de l'oferta cultural a la ciutat segurament durant alguns anys n'havia destacat la programació de Teatre. A diferència del que han fet altres ciutats, i l'exemple de Salt i de Girona és el més destacat, avui el Teatre Municipal ha esdevingut un calaix de sastre sense un producte definit que asseguri als ciutadans uns mínims estàndars de qualitat. El Teatre no disposa de cap política pròpia de difusió (no disposa per exemple ni de web pròpia..) no disposa d'un equip de professionals directiu ni tècnic estable i, a més, ha cronificat un dèficit anual de més de 500.000 euros (539.628 €: 2005). Més enllà de les dades maquillades pel govern, la realitat és que els ingressos per venda d'entrades al Teatre han caigut en un 26% respecte del 2004 (passant de 127.763 € el 2004, a 93.791 € el 2005). Ni el producte és l'adequat ni la seva política comercial funciona. El sistema habitual de venda de les entrades, castiga els ciutadans que no tenen compte obert a Caixa de Catalunya amb un increment d'un 5% sobre el cost de cada localitat. A més, però, els ciutadans només disposen de dues hores abans de l'inici dels espectacles per adquirir directament al teatre les localitats. Lamentablement, en aquests moments l'activitat del Teatre Municipal està més aprop de la programació rosinca que de l'ambició de Temporada Alta, el festival de Tardor de Catalunya, aquest sí, un producte clar, garantia de qualitat i amb una oferta de més de 30.000 localitats, una mitjana de 100 funcions i vuit espais en funcionament. El Festival de Temporada alta d'enguany (2006) ha estat capaç de coproduir 22 espectacles, 14 dels quals poden o podran ser vistos a Barcelona i en diversos teatres del país. Sembla evident que entrar en la dinàmica de l'ambició genera resultats, econòmics i creatius. Tenir una visió magra de la política cultural genera dèficits

i seients buits. L'absència a la ciutat d'un Auditori municipal ha entorpit també l'accés del públic a la música i a la cultura en general. Vostès han desaprofitat els seus dotze anys al Govern per fer cultura i fer ciutat recuperant amb força els Caputxins com a Auditori i escola municipal de les Arts com han desaprofitat, també, la força dels equipaments de la Catequística com a auditori de mitjà format i Aula de Teatre o, de l'Erato, com a punt de preservació del folklore local, abandonant-los totalment a la seva sort fins a dates ben recents, quan a propòsit del pacte de pressupostos per al 2006, a iniciativa de CiU aquesta qüestió es va posar sobre la taula. De fet, malgrat que en l'actualitat la Catequística programa anualment una mitjana de vuitanta actes, realitza les seves activitats sense un sol euro de subvenció municipal. Històricament, la ciutat havia tingut un teixit associatiu viu i ple d'iniciativa. Cal recolzar les entitats, sense ànim dirigista ni clientelar. La Política de publicacions ha estat minsa i mancada de coherència. 12 anys de govern Armangué han fet impossible la consolidació de cap línia estable ni coherent de col·lecció de monografies locals ni de simples publicacions periòdiques. També han estat del tot inexistent els intercanvis amb altres ciutats d'arreu del món, a on poder enviar els nostres adolescent, joves i grans a aprendre idees noves i a enfortir lligams transnacionals. Més enllà de l'atorgament de subvencions, quin ha estat l'assessorament i suport a les entitats facilitat per part de l'ajuntament? Per no fer, l'Ajuntament no ha estat capaç ni de promoure un consell municipal de la cultura o de coordinar i difondre mínimament els programes d'activitats de les diverses entitats. Finalment, la democratització de la cultura comporta, certament, una certa banalització del seu consum. No ens sembla malament que l'ajuntament destini recursos a la cultura entesa simplement com a oci, com a simple activitat de divertiment. Sorpren però que iniciatives com l'Embaraca't continuïn sent la columna vertebradora del pressupost de l'àrea de Joventut. Sorpren, també, que malgrat el potencial turístic de la ciutat i de la comarca, Figueres no hagi estat capaç de concretar un festival cultural de primera categoria, on la gent fins i tot estigui disposada a pagar per gaudir-ne. II A Figueres existeixen polítiques afavoridores de l'excel·lència?. Una ciutat impulsora de l'excel·lència és una ciutat que recolza els seus esperits més creatius. L'ideal noucentista de ciutadans lliures,

dotats de responsabilitat moral i cultes és la terra adobada des d'on ha de florir l'excel·lència. Mirat així, aquells nois i noies més llestos, més sensibles, més inquiets deuen alguna part del seu èxit al suport municipal?. Què ha fet aquest Ajuntament durant els darrers 12 anys per a recolzar els homes o les dones que destaquen com a compositors musicals? O pels qui s'han mostrat especialment destres en la pràctica d'un instrument? Què ha fet l'Ajuntament pels nostres millors decoradors, o dissenyadors, o escultors, o pintors o ballarins? En el moment de fer aquest Ple, si fem balanç del suport municipal durant els darrers 12 anys a la creació artística descobrim dades colpidores: l'ajuntament no hi ha invertit ni un sol euro. Només aquesta tardor, després que els grups de l'oposició incorporéssim la preocupació per la cultura en l'agenda política de la ciutat, el govern municipal va publicar una convocatòria d'ajuts, dotada amb 60.000 euros per atendre aquest objectiu: 12 anys de govern Armangué, en una ciutat de 40.000 habitants, amb un pressupost de 60.000 euros, suposa un recolzament ben magre, no els sembla? Si ens oblidéssim que durant 11 dels seus 12 anys al govern no han fet res, toca a menys d'1 euro per ciutadà o a 5.000 euros a l'any, a repartir entre els 40.000 habitants de la ciutat, si tinguéssim en compte que vostès duen 12 anys al govern. Què ha fet l'ajuntament per la difusió de la creació artística local? Segons vostès, on hauria d'exposar un artista novell però amb possibilitats? Jo els ho diré: fora de Figueres! La ciutat no disposa de ni una sola sala d'exposicions municipal. Més decebedora és encara, si cap, la nul·la atenció pel que en podríem dir, alta cultura, o producció acadèmica. Ajuntaments veïns ben propers tenen línies de suport a la publicació de les tesines, de les tesis doctorals dels seus estudiants. Que han fet vostès en aquesta línia? Jo els ho diré: res. L'edició de les beques "Ciutat de Figueres" malviuen any rera any sense cap tipus de projecció ni, conseqüentment, d'iniciatives destacables que hi concursin. D'altra banda, institucions acadèmiques com l'IEE han hagut de contemplar perplexes com els seus 9.000 euros anuals de subvenció per al lloguer del local, coïncidien en el temps amb inversions milionàries per a la restauració del Casino o de la Catequística, sens dubte tan necessàries com poc equitatives. O van poder veure, astorades, com una iniciativa segons el govern tan important com la redacció del Llibre Blanc de la cultura els exclouïa dels espais de reflexió, sense ni tan sols fer-los-la saber.

Finalment, què ha fet l'ajuntament per recolzar els projectes empresarials més emprenedors i creatius? M'ho empliquin perquè tinc la impressió que ben poca cosa. III A la ciutat, la cultura és un element dinamitzador de l'economia?. Segurament sí. Altra cosa és que l'ajuntament hi tinguem cap mèrit. L'estudi d'impacte econòmic del Museu Dalí sobre la ciutat elaborat pel professor Modest Fluvià confirmava la força dinamitzadora de l'economia local d'aquest equipament cultural. Quin mèrit però hi tenim com a Ajuntament en aquesta història d'èxit? Les polítiques d'urbanisme comercial que haurien de permetre per exemple posar en valor els espais urbans al voltant del Museu s'han estrellat en problemes d'ordre molt divers i finalment han quedat pendents d'execució. La Pujada del Castell assisteix estoicament als reiterats -i frustrats- anuncis de reforma, com ho fan la resta de principals punts d'entrada a la ciutat. Tampoc la política d'aparcaments i de mobilitat en general fan de Figueres, en aquests moments, una ciutat amable. D'altra banda, quin és el grau de complicitat entre la ciutat i la Fundació Dalí? Aquest govern municipal no ha estat capaç ni d'evitar que des de la fundació es desqualifiquessin permanentment les iniciatives municipals destinades a aprofitar-se també, del fet dalinià. La Fundació Dalí ha desacreditat públicament l'interès municipal per la recuperació de la casa Natal del pintor i ha anunciat oficialment, que si mai existeix, aquest nou espai no seria inclòs en l'oferta que es realitza des del propi museu (ni en forma de tiquet integrat ni tan sols en la seva publicitat divulgativa). A la vista d'aquestes nul·les complicitats, de què en farem de l'estudi de viabilitat encarregat a Estoa? De nou, com va passar amb l'estudi de 1995 sobre els equipaments municipals, nous papers al vell calaix de les idees sense concretar. Deixo de banda, per raons de temps, els magres resultats obtinguts per a la ciutat, des del punt de vista econòmic i promocional a propòsit de l'any Dalí. Com ha mostrat cruament la celebració de l'any Mozart a Salzburg.. o fins i tot, més modestament, com ha testimoniado la commemoració de l'Any Masó a Girona... a Figueres només podem relatar un munt d'oportunitats perdudes. A Salzburg dues cases recorden als visitants l'estada de Mozart. A Girona, un acord entre el Conseller de Política Territorial de la Generalitat i l'ajuntament, amb data 20 de setembre de 2006, farà possible la subvenció "directa i fons perdut" per a l'impuls de la casa Rafel Masó. Veurem mai a Figueres, la casa natal de

Dalí, ni que sigui com a recreació museogràfica? Algú en aquest consistori es creu el cronograma que vostès mateixos van presentar, i que preveia per exemple haver creat, ja l'estiu passat, la Fundació Casa Natal Salvador Dalí? D'altra banda, més enllà de les commemoracions i activitats puntuals, em podrien dir vostès en quantes fires internacionals ha participat la ciutat durant els darrers 12 anys per promocionar la seva dimensió de ciutat cultural? Els ho posaré més fàcil, la ciutat ha participat durant aquests darrers 12 anys en alguna fira de tipus cultural? Com demostra el cas de Girona, la inexistència a Figueres d'un Auditori no només perjudica l'oferta cultural i musical que li és pròpia, sinó que limita les possibilitats de Figueres de generar riquesa a través de l'organització d'activitats congressuals. Segons dades oficials la posada en marxa de l'auditori de Girona generarà per a la ciutat un impacte econòmic d'un milió d'euros, només en el primer any. De nou, quan el Govern Armangué hi va, Girona ja en torna! IV Finalment, a Figueres la cultura és un element de cohesió social, conformador d'identitat col·lectiva, local, nacional i oberta al món? La resposta és de nou necessàriament negativa. Vostès no han impulsat polítiques afavoridores de l'autoestima, de l'orgull de formar part d'una gran ciutat. En termes locals, els figuerencs no ens podem sentir orgullosos del nostre patrimoni immoble. Aquest estiu un simpàtic article de Quim Monzó aparegut a La Vanguardia humiliava l'autoestima figuerenca en mostrar-nos l'estat d'abandó en què vostès han deixat, per exemple, la plaça de braus, un recinte a les grades del qual fins i tot hi han crescut els arbres. L'article que servia per denunciar l'abandó de la plaça de braus, podria ben servir per a descriure l'estat dels Caputxins o la falta de projecte per al Museu de l'Empordà, un Museu interessant i amb idees, però atrapat en un continent obsolet que en frustra les possibles iniciatives ambicioses. Com podria servir també per deixar constància de les frustrants giragonses que han seguit els intents de recuperar per a la ciutat la Sala Edison o per certificar les no menys decebedores idees per posar fi al lamentable deteriorament dels fons municipals d'arxiu històric i administratiu. Pocs temes com el del Museu de l'Empordà o el de l'arxiu municipal han posat tan nítidament en evidència la seva absoluta falta de criteri en matèria cultural. En només aquest darrer mandat, des del govern municipal s'han plantejat 3 escenaris de futur per al Museu:

la rehabilitació de l'edifici actual; el seu trasllat a Vilabertran i ara, recentment, el seu trasllat a la zona coneguda com a Avda. Nova Estació. El més lamentable, a més, és que cap d'aquestes 3 propostes sembla coherent ni excessivament meditada. Quant a l'Arxiu, la bona idea d'unificar arxiu municipal i comarcal en un únic servei arxivístic ha topat, tal i com havíem pronosticat des de Ciutadella des del primer dia, amb una proposta d'ubicació, a l'antic Escorxador, totalment desencerrada, per la dificultat econòmica de l'actuació i per la seva discutible rendibilitat funcional. El nou arxiu municipal i comarcal ha d'anar al castell de Sant Ferran, sense perjudici de l'activitat motora d'aquest conjunt de valor patrimonial, que el nostre grup definirà amb precisió, en els propers mesos. Algunes de les iniciatives d'aquest govern, certament han intentat una tímida promoció de la idea de la ciutat com a municipi modern i emprenedor. És el cas del projecte de nou edifici encarregat a l'arquitecte Ruiz Geli, com a substitut de l'edifici del carrer Ample, com tants d'altres edificis municipals actualment a la deriva, i batejat en el seu dia pomposament com a "Centre Universitari Joaquim Xirau". De nou, però, vostès han resultat decebedors com a gestors de la cosa pública. Ni han encertat en la forma d'encarregar el projecte ni han encertat en la proposta d'ubicació, totalment inadequada per les dimensions de l'espai, així com per la seva inconcreció conceptual. Més enllà dels actes pensats per a contentar el seu dòcil i servil electorat, el cert és que la ciutat ha menystingut el seu potencial com a vila genial, dotada d'una inacabable nòmina de personatges insignes, excèntrics i espectaculars. Aquell dissortat poeta que escrivia que "al carrer de Monturiol / l'inventor del submarí, / jo i en Salvador Dalí / tres genis hem vist el sol.", si encara fos viu ens dedicaria, ben merescudament un epigrama incisiu per haver deixat passar el seu centenari sense reformar el carrer, o potser, per veure com la ciutat assisteix passivament a la dispersió del patrimoni immoble i moble de la seva casa natal. Aquest no ha estat un Govern municipal enamorat de la ciutat i encara menys, catalanista. Vostès han esborrat de l'imaginari col·lectiu les carrosses de la Santa Creu; han desdibuixat les fires com a temps de flors i han estat incapaços de situar les festes de la ciutat dins del calendari nacional, com ha aconseguit Girona amb Sant Narcís, Olot amb les Festes del Tura o Blanes amb els focs de Sant Jaume. Vostès promouen una cavalcada de Reis

només suportable per la incombustible il·lusion dels menuts qui hi assisteixen; es fa difícil trobar una ciutat de Catalunya que commemori pitjor l'Onze de setembre, o que menystingui tant com es fa aquí revetlles definitòries de la catalanitat com la de Sant Joan, amb la flama del Canigó i el munt d'iniciatives folklòriques que s'estimulen arreu dels països catalans menys a la nostra ciutat. La seva indiferència cap a qüestions identitàries és tan gran que fins i tot s'han deixat perdre el domini figueresciutat.cat en benefici d'un partit polític. No els resulta realment insòlit que la ciutat tingui la seva web en un domini acabat en .com i que una opció política partidista gaudeixi del .cat? On s'és vist que la Nit més important de la literatura catalana, els Premis de la Nit de Santa Llúcia, que enguany es van celebrar ben aprop d'aquí, a Girona, que comptaven com cada any amb la participació d'autors locals no comptés, en canvi, amb cap representació consistorial? L'any que personalment vaig tenir l'honor de rebre el Premi Joan Fuster en el marc dels Premis Octubre a València, vaig rebre la felicitació aquella mateixa nit en directe de l'alcalde de Roses, que cada any procura assistir-hi. Tan poc els importen les lletres catalanes? Ciutats com Banyoles (2004), Esparraguera (2005), Amposta (2006), Lleida (2007), Perpinyà (2008) han esdevingut o projecten ser, per un any, Capitals de la cultura catalana. S'han interessat mai, vostès, per aquesta iniciativa? Ser alcalde de Figueres, hauria de voler dir, també, estimar el nervi de la catalanitat. Oberts al món... Van arribar a saber que el 2006 arreu del món es va commemorar l'any Mozart? O que aquest 2007 els europeus celebrarem el cinquantenari del Tratat de Roma, que va suposar el naixement de l'Europa política moderna? Saben vostès, en definitiva, que més enllà del Manol hi ha vida? Són conscients, a més que la nostra ciutat pateix una forta pressió migratòria, que ens obliga a pensar estratègies que ens permetin integrar els qui arriben sense deixar de ser qui som, que ens obliguen a procurar dotar la ciutat, el concepte de ciutadania d'un sistema de valors compartits? Acabo. Durant aquests darrers 12 anys, el Govern municipal no ha tingut polítiques culturals com no ha tingut, de fet, polítics preocupats per la cultura o si més no dotats de continuïtat, de pressupost ni de capacitat de lideratge. A Barcelona, l'era Maragall per a l'Alcaldia, va ser també, l'era Mascarell per a la cultura. Qui és el regidor de cultura de dotze anys d'Armangué com a alcalde? Alfons

Romero? Pere Prats? Joan Balada? Isabel Pineda? Han calgut onze anys per aconseguir que la ciutat és dotés d'un llibre blanc de la cultura. La simple lectura d'aquest trist quadern, però, confirma que té més de blanc que de llibre, i certifica que la política de l'era Armangué passarà a la història simplement com a inexistent. Confio que les meves reflexions no els hagin molestat. En tot cas, confio que sigui el missatge i no el missatger qui, en tot cas, els hagi avergonyit del desastre de la seva política cultural. Moltes gràcies."

Seguidament, torna a intervenir la Presidència que diu que ha estat generós amb el temps; que no ha fet seguir el temps que s'havia estipulat; que el grup de Convergència i Unió l'ha sobrepassat llargament; que queda l'últim torn del partit socialista i que dóna la paraula a la regidora de cultura senyora Isabel Pineda.

A continuació, torna a fer ús de la paraula la senyora Pineda Llauro que diu que en primer lloc voldria contestar al sr. Francesc Canet que s'ha referit a la biblioteca; que en quant a la situació financera entén que els recursos mai són suficients, però que creu el que es rep des de la Diputació i des de l'Ajuntament és suficient i així ho comentava amb la seva directora; que el nombre de volums que s'hi troben és molt elevat i que té els recursos necessaris per fer plenament la seva funció; que en quant a disfuncions no sap a què es refereix exactament; que sempre hi poden haver disfuncions en la feina; que referent al llibre blanc de la cultura en aquest moment es troba en aprovació inicial i si no s'ha fet l'aprovació definitiva és perquè hi ha alguns dels equipaments que en aquest moment estan en fase d'estudi i els voldrien desencallar abans de l'aprovació definitiva; que en quant a l'Hotel d'Entitats, el Casino Menestral Figuerenc ha d'exercir la funció com a Casa de Cultura i Hotel d'Entitats; que referent a El Jardí el senyor Canet diu que les obres es porten a terme en aquest moment; que no hi ha hagut una planificació; que si ha treballat tot el mandat; que en un determinat moment s'apostava per un altre tipus de ventilació i, que no es va fer el possible, es van fer proves, es van mesurar temperatures i es va mirar la ventilació natural, però es va veure que només es resoldria en part i sí s'ha de resoldre, s'ha de fer-ho del tot; que s'hi ha treballat; que s'hi ha treballat colze a colze amb els arquitectes de la Fundació Territori i el Paisatge; que es va veure que el sistema de ventilació era adient, però

possiblement no ho era per a l'equipament del qual s'estava parlant; que no hi ha hagut mai despreocupació en aquest tema; que des de fa dos anys s'hi treballa intensament per poder portar a bon terme les obres de rehabilitació i especialment de climatització del Teatre El Jardí; que l'agenda cultural es tanca el quinze de cada mes i si arriba tard no es pot de cap manera inculpar el departament de cultura; que el dia 15 de cada mes es tanca amb la idea que a principi de mes arribi a les llars de tots els figuerencs; que si no hi arriba no és imputable al departament de cultura; que al castell de Sant Ferran, s'ha d'avançar més, però que s'hi ha avançat; que d'alguna manera, entre cometes, l'han ocupat; que si han fet actes culturals; que s'ha tornat el castell a la ciutat que, s'hi han programat actes i que se n'hi programaran més; que en el marc de les fires i festes de la Santa Creu es té pensat realitzar actes al castell com s'ha vingut realitzant als darrers temps; que, per tant, el castell de Sant Ferran s'està en una època de transició, però s'hi han fet coses i se n'hi han de fer més. Continua amb la seva intervenció i diu que contestant al senyor Santi Vila; que la diferència entre Convergència i Unió i el Partit Socialista és, que el govern ha treballat per la cultura i Convergència i Unió utilitza la cultura per fer un discurs; que ha fet un discurs en el que ha dit el que ha volgut; que a la boca del flabiol se li fa dir el que es vol; que en moltes coses ha dit el que ha volgut perquè ell mateix ha entrat en contradiccions; que la cultura ha de ser assequible que no pot ser de cap de les maneres inassequible però, després ha estat retraient el dèficit que té el Teatre Municipal El Jardí; que si es mira i que si s'analitza la cultura des del punt de vista econòmic no se'n sortirien pas; que ja ho saben que les actuacions al teatre són subvencionades; que el senyor Santi Vila diu que la cultura ha de ser assequible i que ha de ser equilibrada; que ja li ha dit i li ha explicat abans que, des del govern, es programen actes de tots tipus no només d'en Joan Pera; que el nombre d'espectadors es molt important, però que no és l'únic parametre; que precisament perquè volen que la cultura arribi a tothom que sigui equilibrada i sigui assequible si no hi hagués dèficit els preus evidentment serien uns altres; que ha dit moltes coses; que ha fet un discurs; que el festival Acústica el senyor Santi Vila no el valora en els seus termes; que recorda que una vegada va dir que posava com a model el de Porta Ferrada que, el posava com a model, i

després va sortir als mitjans de comunicació que no hi havia manera de fer front a les despeses que ocasionava aquest festival; que si aquest festival ha de servir de model ja se'n programarà un que no es pugui pagar; que va ser una iniciativa del govern destinar 60.000 euros d'ajuts als joves creadors i no perquè algú ho demanés; que són exactament els mateixos euros que hi destina l'ajuntament de Girona; que joves creadors com Pep Canaleta han pogut coneixer què s'està fent a les arts plàstiques en altres indrets sigui Holanda, sigui Cuba, sigui Finlàndia, gràcies a l'Ajuntament de Figueres; que en quant a fires el govern en un determinat moment va decidir que no s'anés a fires per què pertanyen al passat; que les fires són decimonòniques; que hi han altres mitjans de promoció i de difusió; que aquesta és la política del govern, encertada o no, però que es té política; que el Dalidom es un projecte de mandat; que s'ha definit l'espai i que és un projecte de mandat. Continua amb la seva intervenció i diu que en quant al llibre blanc que no hi podien estar representades totes i cadascuna de les entitats; que el Sr. Santi Vila n'ha esmentat una i que potser l'ha esmentada per amistat o pel que sigui; que la comissió ha de ser operativa que ha de tenir un nombre determinat de membres, sinó, es converteix en no operativa; que no és un recull d'entitats, precisament es va voler que no fos un recull d'entitats; que les entitats diguessin la seva, però que les entitats ja tenen les seves pròpies eines de difusió i de treball; que ha dit moltíssimes coses; que ha dit que no hi ha ajuda a l'autoestima, però amb el discurs que ha fet fa ben poc per l'autoestima de la ciutat de Figueres; que en quant a pensaments per als museus a vegades es pensa en veu alta però, això respon a un interès per a la ciutat; que la placa de Marià Baig en quant al text no sap què li han dit, però ha estat consensuat amb el fill Baig; que sí que es necessita una segona biblioteca; que sigui una filial de la central; que hi ha un acord de col.laboració entre Justícia i l'Ajuntament per als possibles usos del centre penitenciari un cop hagi quedat desafectat dels usos actuals; que aquesta comissió s'ha reunit i que s'ha plantejat la possibilitat de que sigui la segona biblioteca de Figueres; que el senyor Vila ha dit moltes coses; que no sap si les ha contestades totes i que ja li ha dit que acaba de fer un discurs. Continua la seva intervenció dient que després de temporada alta al govern no li preocupa el nombre d'espectadors; que prefereix oferir una programació variada, equilibrada i amb cara i

ulls, que no, el nombre d'espectadors; que ja li ha dit la formula i els espectacles que s'han de portar per tenir El Jardí ple; que en quant al Xirau, si s'ha encertat o no, seran moltes les persones que ho hauran de dir; que el cas clar és que és un edifici emblemàtic, un edifici únic i un edifici escultòric; que l'emplaçament es decidirà entre tots i que dona per acabada la seva intervenció que li ha volgut rebatre els punts més importants perquè com que ha fet un autèntic discurs li ha rebut els punts més importants sobre els quals ha girat el seu discurs.

Seguidament, torna a intervenir la presidència que diu que ara s'entra a la segona part d'aquest debat que és el punt: rèplica de l'alcalde o regidora de la cultura; que en aquest punt la presidència prendrà la paraula per fer una intervenció a l'entorn d'aquest debat; que en primer lloc vol parlar en relació a les dues intervencions que hi han hagut; que voldria qualificar la intervenció d'Esquerra Republicana de Catalunya com d'una crítica constructiva tant per la forma com pel fons; que algunes qüestions les poden compartir i d'altres no i que la regidora ha remarcat i matitzat molt correctament; que, per altra banda s'han trobat amb una crítica totalment destructiva per part del senyor Santi Vila que creu que tant per la forma com pel fons desacrediten totalment la seva intervenció; que ha estat una intervenció que a la Presidència no li ha generat cap mena de credibilitat; que la dita de la regidora li sembla és molt encertada, per la boca i pel flabiol se li fa dir tot el que es vol; que creu que ha volgut fer una demostració d'oratòria tenint en perspectiva que dintre pocs mesos hi han eleccions; que creu que s'ha equivocat en descriure un panorama tan negre de la política cultural de la ciutat; que és una visió en negatiu, una visió en gris i negre de la cultura de la ciutat, d'aquests dotze anys del que ha dit "era Armangué", d'una era que té voluntat de sumar més de dotze anys; que en cultura li demostrarà que només en aquests dotze anys s'ha fet molt més que a l'era anterior, que a l'era de Convergència i Unió i que, per tant, els ciutadans podran valorar quina era la cultura a l'etapa liderada per Convergència i Unió i quina en aquesta etapa liderada pel govern del Partit Socialista, però que ha tingut al llarg dels anys diferents col.laboracions; que al llarg de la seva intervenció li demostrarà el gran avenç que hi ha hagut en el camp de la cultura en aquests dotze anys davant de la penúria de l'etapa cultural de Convergència i Unió; que en aquests

dotze anys hi han hagut diferents regidors; que entre ells, pràcticament un terç, la regidoria de cultura va està sota la responsabilitat d'Esquerra Republicana de Catalunya per part del senyor Pere Prats al qual vol expressar el seu agraïment i el reconeixament per a la seva aportació; que també vol expressar a tots els regidors de cultura que hi han hagut a part del senyor Pere Prats en posterioritat el ssenyor Joan Balada i la senyora Isabel Pineda. Prossegueix amb l'ús de la paraula i diu que vol fer una intervenció en quatre punts i que intentarà ser breu en cadascun d'ells; que el primer és una reflexió sobre el sector cultural a Figueres; que la segona és sobre la política cultural com a reforçament d'identitat de la ciutat en la recuperació de la memòria històrica i el foment de la creativitat; que aquest és el gran avenç d'aquests darrers dotze anys i des d'una perspectiva catalanista com mai hi havia hagut a l'Ajuntament de Figueres; que el catalanisme d'aquests darrers dotze anys és molt superior al catalanisme viscut en els dotze anys anteriors al 1995 dels governs liderats per Convergència i Unió; que, entre d'altres coses, pels socis majoritaris que durant aquella etapa va tenir Convergència i Unió que no eren altres aliats que el Partit Popular el qual exemple de catalanisme no en va donar en cap moment al llarg de tota aquella etapa; que tercer, l'estat del mapa d'equipaments culturals fent algunes matitzacions i s'acabarà amb un tema que és evident que són les xifres; que les xifres canten i que les xifres demostren on estan les prioritats a l'hora de l'acció municipal i a l'hora de governar; que al fer una reflexió sobre el sector cultural a Figueres vol dir i deixar molt clar que la cultura l'entenen des de quatre dimensions; que aquestes quatre dimensions que recullen el que el senyor Vila ha teoritzat que és la cultura com a font important de creació d'ocupació, com és la cultura com a factor determinant en la localització de les inversions per millorar la imatge i l'atractiu de la ciutat, la cultura com aspecte que incideix en la promoció de la pròpia ciutat i la cultura com a element de cohesió i d'integració social; que aquests quatre elements són i han estat, són i continuen essent la guia de la política cultural de la ciutat de Figueres; que en aquest aspecte del sector cultural a Figueres, només vol fer dues referències una, a l'impacte econòmic de la cultura, al que són l'impacte econòmic de les indústries culturals i que, en segon lloc a la dimensió de l'oferta cultural de la ciutat de Figueres; que en el llibre blanc de la cultura hi ha un

estudi que demostra l'evolució progressiva de les indústries culturals a la ciutat des de la dècada de principis dels 90 fins al 2003 que és on es tanca aquest estudi; que reflexa l'important evolució de les indústries culturals; que les xifres canten; que és un sector que el que s'enten per Figueres i la seva àrea urbana aplega prop de 800 treballadors; que són 800 persones que viuen i treballen en aquest sector; que generen uns recursos superiors als 35 milions d'euros; que si es tingués que parlar de l'impacte econòmic més global del que és els museus Dalí tant Figueres com el triangle dalinià de l'Emporda les xifres són importants per veure en què incideix el tema dels museus Dalí en el sí de la ciutat quan generen 2,5% del PIB comarcal; que si l'impacte econòmic i les indústries culturals ha anat augmentat en aquests darrers anys, sector, per sector; que ha augmentat d'una forma molt important i que, no és menys important la dimensió de l'oferta cultural de la ciutat de Figueres, la segona en importància de les comarques de Girona; que en relació al teatre municipal les xifres parlen per si soles; que de 1991 a 1996 la mitjana d'espectadors per any era de 10.126, amb una mitjana de 24 espectacles per any, que de 1997 a 2005 la mitjana d'espectadors per any, ha passat a 18.490, un increment del 82% i la mitjana d'espectacles per any ha passat a 45 amb un augment del 87%; que a l'era Armangué, com ha dit el senyor Vila, s'ha augmentat la mitjana d'espectadors en el teatre municipal per any en un 82% en relació a l'era liderada per Convergència i Unió i ha augmentat en un 87% en espectacles per any, comparant aquestes dues etapes; que en alguns casos amb espectacles que són únics i referents en tota la demarcació de Girona; que és l'únic teatre municipal de les comarques de Girona que té una programació estable d'òpera anualment i que l'ha tingut en aquests darrers anys; que les xifres del teatre parlen per si soles i que l'àrea urbana de Figueres a l'estiu és la capital musical de Catalunya; que s'ha de dir amb molt d'orgull i amb molta autoestima; que l'àrea urbana de Figueres és la capital musical d'estiu de Catalunya que, a Peralada, a Vilabertran i a Figueres s'hi celebren els millors festivals de música de Catalunya en la seva especialitat, com són, el festival de Peralada, la Schubertiada de Vilabertran i l'Acústica de Figueres; que són els millors festivals tant per la seva qualitat musical com pel nombre d'assistents, 60.000; que estan organitzats i amb forta implicació de Joventuts Musicals, d'una entitat

figuerenca, en el cas de Vilabertran i també de Promoarts en el cas d'Acústica; que Vilabertran i Figueres amb suport de l'Ajuntament de Figueres que, per tant, la programació musical d'estiu de l'àrea urbana de Figueres ha de generar orgull i autoestima perquè ho poden dir amb veu molt alta que aquí hi ha una programació molt superior a la majoria de les ciutats catalanes; que si des de la pròpia ciutat no es fan valdre aquests valors, lectures en negatiu com la del senyor Vila, són altament negatives. Continua amb l'ús de la paraula i diu que en quant al segon punt que és, el reforzament de l'identitat de la ciutat, la recuperació de la memòria històrica i el foment de la creativitat com a forjadora d'autoestima ciutadana; que aquest és el gran factor innovador d'aquests darrers 12 anys davant de l'anterior etapa; que el Museu de l'Empordà ha estat el capdevantar en aquests valors de reforçar aquesta identitat i de forjar aquesta autoestima ciutadana; que el consorci del Museu de l'Empordà compostat per l'Ajuntament, el Consell Comarcal i des de fa poc per la Fundació Gal.la-Dalí que també s'ha integrat en aquest consorci com un nou element; que és, per tant, una institució que al llarg d'aquests anys el balanç del que s'ha fet demostra no només la quantitat, sinó la qualitat, les exposicions de tesis, la recerca en temes d'història local i de recuperació patrimonial, com mai s'havia fet i destacant-ne dues, Figueres 1900-1936 i Imatge i Història de la Catalunya republicana, feta l'any 1999, Josep Maria Canelles i els albums Rubaudonadeu del 2005, la recuperació d'artistes o personatges rellevants a nivell ciutadà com han estat Pelaio Martínez, Evarist Vallès, Carles Fages de Climent, Ramon Reig, el país de Dalí, Marià Baig, exposicions d'art contemporani o vinculades a programes col·lectius, o altres esdeveniments que han servit per reconèixer els valors importants que en el camp de la cultura hi ha a la nostra ciutat, com va ser el 80è. aniversari de Montserrat Vayreda o com darrerament és el centenari de Met Miravilles; que aquesta programació no només ha representat la recuperació de la memòria històrica, un element de reforzament de la identitat de la ciutat, un valor d'autoestima, sinó que ha anat acompanyat d'un element molt important que ha estat el foment de la creativitat local; que han estat molts els creadors de la ciutat i de la comarca que han trobat en la producció d'aquests projectes generats des del Museu de l'Empordà una sortida professional; que han trobat l'acull de les seves idees en molts projectes, tant en

l'àmbit de comissaris, com de becaris, com d'historiadors, dissenyadors, com de les empreses o indústries culturals vinculades en aquest àmbit; que vol fer un breu repàs al tercer punt que és l'estat del mapa d'equipaments culturals de la ciutat; que com molt bé s'ha dit el llibre blanc els defineix, però el que també permet el llibre blanc és redefinir alguns d'aquells aspectes en els quals o bé en el moment de la seva redacció no hi havia prou consens o bé que la maduració dels projecte pugui aportar a una certa redifinició, però vol dir que la importància del que s'ha fet ens aquests darrers 4 anys és molt important; que el disseny d'un nou centre cultural Joaquim Xirau redactat per l'Enric Ruiz-Geli creu que és un projecte cultural de nova generació; que és un projecte d'una gran dimensió que la ciutat no pot perdre; que és un projecte que s'ha d'avaluar com un projecte de futur molt important; que es podrà discutir la seva localització, però no es podrà posar en qüestió un projecte que tindrà uns efectes molt importants en el sí de la ciutat de Figueres; que es troba en fase d'avantprojecte, però oberts a consensuar en l'àmbit municipal la seva localització. Prossegueix la seva intervenció i diu que en quant a l'Arxiu Comarcal de l'Alt Empordà i Municipal de Figueres que coincideix amb la crítica de l'estat de l'arxiu, però que aquest ha estat el primer govern municipal que ha afrontat posar-hi solucions; que ha estat el primer govern que ha fet avenços molt significatius; que s'ha aprovat un conveni amb el Consell Comarcal de l'Alt Empordà i amb la Generalitat de Catalunya per a crear un nou arxiu, l'Arxiu Comarcal de l'Alt Empordà i Municipal de Figueres; que en un principi estava previst localitzar a l'antic escorxador; que en aquests moments s'està en fase de revisió per acabar de definir aquest espai o per buscar alternatives; que aquesta decisió es prendrà per totes les institucions implicades abans de finals del proper mes de febrer; que abans de finals del proper mes de febrer aquest conveni que està signat decidirà l'emplaçament definitiu; que hi ha una cosa molt important hi és que hi ha pressupost per a la seva execució; que el Govern de la Generalitat té destinats en aquests moments recursos per a finançar el 100% de la redacció d'aquest projecte i després el destí de 2 milions d'euros per a la seva execució; que s'ha recuperat l'edifici dels antics jutjats per destinar-lo quan, el Casino pugui reubicar-se a la seva seu, com a escola oficial d'idiomes; que s'ha fet i s'ha realitzat en aquests darrers 4 anys; que s'ha aprovat la

convocatòria del concurs del centre cultural Caputxins com a auditori i espai de les arts, concurs aprovat per la Junta de Govern Local, el passat mes de novembre i que es troba en fase d'exposició pública; que s'ha creat el centre cultural Molí de l'Anguila com a espai de cultura popular i actualment en execució d'obres; que s'ha avançat amb el tema de la Casa Natal de Salvador Dalí; que no només s'hi ha avançat, sinó que s'ha rehabilitat la seva façana, s'ha rehabilitat el seu continent; que s'ha redactat el projecte d'usos el "Dalidom", el que es coneix amb aquest nom a través de l'empresa Stoa; que aquest any figura per primera vegada en els Pressupostos Generals de l'estat una partida de 300.000 euros amb voluntat de tenir continuïtat i caire de plurianualitat; que molt aviat es tancarà l'acord amb el Ministeri de la Vivenda per a la redacció del projecte arquitectònic, per a rehabilitar l'edifici i per a l'execució de les seves obres per adaptar l'edifici arquitectònicament als usos previstos en el projecte d'Stoa, el Dalidom; que hi ha la voluntat de la fundació Gal.la-Dalí per implicar-se en la gestió i col.laboració; que el compromís d'implicació i col.laboració serà molt més que el que el senyor Santi Vila ha esmentat; que en quant al Museu de l'Empordà el senyor Santi Vila ha esmentat tres seus i que es deixa la quarta seu que és la que serà definitiva; que en aquests moments no li explicarà, però abans de finalitzar el mandat té la voluntat que es concreti l'espai definitiu amb un avantprojecte definit en relació a aquest nou espai; que és un espai que ja havia estat en fase d'estudi a nivell intern en el propi Consorci; que és veritat que el Museu de l'Empordà necessita un nou edifici que albergui les funcions i el servei que ha de fer de cara al futur. Continua amb l'ús de la paraula i diu que s'ha aconseguit que l'antiga presó quan assumeixi la funció d'antiga, amb un conveni amb el Departament de Justícia, es recuperi per a usos socio-culturals; que s'alegra que tots comparteixin de la necessitat de la segona biblioteca a la ciutat; que molt aviat es podran acabar de definir la resta d'usos i que evidentment en primer lloc seran consensuats a l'àmbit municipal; que cal destacar que els centres cívics han tingut 20.000 usuaris durant aquest any 2006; que és una dada molt important per la cohesió social; que entitats amb una participació municipal important com és la fundació privada Clerch i Nicolau que en aquests darrers anys ha millorat d'espai i d'usos socio-culturals; que amb el Castell de Sant Ferran, s'ha avançat, que ha estat en aquests 12 anys

que s'ha obert el castell a la ciutat; que durant l'any ha rebut més de 32.000 visites; que s'ha creat un consorci amb participació de la Generalitat i de l'Ajuntament; que s'ha fet una etapa; que se n'ha d'encetar una altra i el seu desig és que s'enceti a partir de la propera reunió de la junta de promotors que tindrà lloc el mes de febrer; que serà una nova etapa que ha de representar un major protagonisme de les Administracions Civils, Municipal, Autonòmica i Central en la gestió de futur del Castell de Sant Ferran; que l'avenç al llarg d'aquests darrers anys és important; que hi ha un tema que creu que per si sol en l'àmbit de la cultura justificaria un mandat i és el fet que, en aquests quatre anys gràcies a la participació de l'Ajuntament, quatre entitats ciutadanes han vist preservat el seu patrimoni i han vist clar un horitzó de futur; que tot això ha passat per la implicació municipal en més o menor mesura en entitats com el Casino Menestral Figuerenc, el Cercle Sport Figuerenc, la Societat Coral Erato i Patronat de la Catequística; que són quatre actuacions que generen una inversió d'uns 10 milions d'euros dels quals tres quartes parts tenen un finançament públic; que s'ha aconseguit preservar de cara al futur aquest important patrimoni de la ciutat; que és un element diferencial de la ciutat que hi hagin entitats amb un patrimoni tan important; que és un avenç significatiu que mereixeria el reconeixement de tots els grups municipals perquè, entre d'altres coses, perquè tots hi han participat en més o menys mesura en l'assoliment d'aquesta fita liderada des del govern municipal i que en el tema dels equipaments creu que l'avenç ha estat significatiu. Prossegueix la seva intervenció i diu que finalment vol parlar del pressupost de cultura amb xifres i no amb paraules; que des dels dos grups municipals, sobretot el senyor Santi Vila, han parlat dels darrers 12 anys; que vol dir que el pressupost de cultura des de 1995 a 2006 ha augmentat un 433% en despesa corrent sense comptar inversions; que el conjunt del pressupost municipal en despesa corrent ha augmentat un 87%, és a dir, que el pressupost global al llarg d'aquests 12 anys ha augmentat un 87% i el pressupost de cultura un 433%; que en subvencions corrents s'ha passat de 88.000 euros el 1995 a 535.000 euros el 2006 que, per tant, suposa un augment del 508% quan el pressupost ha augmentat un 87%; que en subvencions de capital durant el mateix període han augmentat de 0 el 1995 a 253.000 euros el 2006 que, aquí el percentatge és impossible fer-lo i que les xifres són prou eloqüents; que si s'analitza el

pressupost de cultura en percentatge el 1995 representava en relació a la despesa corrent de l'ajuntament un 2,38% i que, el 2006 representa el 6,8% que, per tant, xifres i no paraules; que les xifres demostren la prioritat del govern de la ciutat envers la cultura; que aquesta prioritat s'ha concretat amb programes, amb activitats, amb nous plans i amb noves inversions; que voler amagar aquesta nova realitat pot ser molt florit de cares a un discurs, però poc realista de cares al seu contingut i de cares a poder confrontar la realitat; que des del govern s'entén que s'ha millorat i que cal continuar millorant; que l'avenç en aquests darrers 12 anys en relació a l'anterior etapa no té color o més ben dit que té molts colors; que té els colors que té la cultura avui en dia; que té els colors de la diversitat des de la defensa d'un catalanisme que es demostra en el conjunt de l'activitat i de la programació de tots aquests anys; que és un avenç molt més alt que el que es va dur a terme durant els governs de Convergència i Unió, gairebé sempre amb el suport del Partit Popular que, avui ni tan sols ha acudit en aquest ple a defensar la seva crítica o la seva visió de la cultura; que, per tant, la realitat de les xifres i de l'activitat comparant les dues eres és prou eloqüent i que, no cal ni serveix de res voler amagar-la amb discursos tan catastrofistes com el que ha fet el senyor Santi Vila.

Prosegueix amb la seva intervenció la la Presidència que diu que ara passaran al segon torn de rèplica dels grups municipals i que té la paraula el senyor Canet Coma.

----A continuació, a les quinze hores i dotze minuts, prèviament autoritzat per la Presidència, s'absenta de la sessió el senyor Quiroga Martínez.

A continuació, fa ús de la paraula el senyor Canet Coma que diu que la Presidència li permeti ironitzar sobre les normes d'autoregulació; que ja li van semblar curioses abans de començar; que per al bon funcionament no li va dir res sobre els 105 minuts previstos però, que si al ple hi haguessin estat tots els grups, 55 minuts, ja quedaven reservats al govern; que és una cosa prou equitativa però, que no va dir res i que, per tant, no es pot queixar ara; que es porta una hora i mitja llarga de ple i que sort que des del punt de vista del temps no hi ha el Partit Popular; que està bé que la Presidència sigui generosa, però que al final es pot acabar convertint la generositat en una altra cosa, de

generós, es pot passar a ser tediós; que cada vegada que algú intervé es converteix en un discurs; que els discursos del Partit Socialista són doblats perquè interneven la presidència i la regidora de cultura; que això no és un debat; que en tot cas és la suma d'una altra cosa; que no vol intervenir a posar pau entre les dues etapes dels governs municipals de Convergència i Unió i del Partit Socialista; que el que sí que li fa gràcia és que es retreguin això dels pactes amb el Partit Popular quan tots, qui més qui menys, hi han pactat amb el Partit Popular a l'hora de governar. Continua amb l'ús de la paraula i diu que intentarà ser breu; que la regidora senyora Pineda ha parlat del seu mandat i ha dit que es mirava els dotze anys i la fotografia de quan van començar i la que veu ara i que no vol comparar amb etapes anteriors; que en termes que a la regidora i a ell els hi agrada utilitzar en el món de l'ensenyament és que, es pot dir tot, menys que s'ha progressat adequadament; que des del punt de vista d'Esquerra Republicana de Catalunya la regidora ha dit una cosa que li ha semblat curiosa i és que, la funció d'Hotel d'Entitats la farà el Casino Menestral; que li sembla una metàfora dels problemes que es tenen a l'hora d'entendre què és un hotel d'entitats i com s'ha de resoldre l'afer que hauria de resoldre l'hotel d'entitats; que si el Casino ho ha de fer tot discrepa absolutament; que la regidora no l'ha contestat; que li hauria agradat i espera li respongui en alguna de les propostes de resolució sobre el tema de la subvenció de l'aire condicionat al Teatre; que s'està parlant de molts diners; que li ha deixat suau en el redactat perquè li contestés si això havia encarit el projecte que ara es pagarà de l'aire condicionat; que ho portava escrit a la intervenció i, per tant, creu que ha estat molt correcte i adequada la forma de demanar-li; que en quant l'agenda cultural que la regidora ha dit que no és culpa del departament de cultura, probablement no, però, qui fa la gestió s'ha de responsabilitzar que la distribució arribi; que és una cosa constatable que l'agenda arribi quan toqui, no que estigui tancada el dia 15, però després hi ha un altre element que és controlar la distribució; que una vegada pot ser mala sort, però no és el cas i s'ha de controlar la distribució. Prossegueix la seva intervenció i diu que la frase que li ha agradat molt és que, han ocupat el Castell; que li ha semblat interessant sobretot parlant en terminologia militar, però que per explicar el que ha dit del Castell ha utilitzat una paraula que defineix molt les

coses; que s'està en una etapa de transició; que d'ell no ha fet gens de llenya perquè és un tema molt complicat i hi ha moltes dificultats per tirar-ho endavant; que li ha semblat curiosa l'explicació de parlar que les fires són decimonòniques; que exigiria algun tipus de reflexió perquè si s'està parlant d'un Palau Firal exigiria un altre debat que no és el que avui toca; que la presidència ha parlat d'una sèrie de coses que probablement justificarien el mandat des del seu punt de vista; que des d'Esquerra Republicana de Catalunya es pensa que de les quatre actuacions que ha esmentat estant d'acord amb el criteri i la filosofia, però la diferent anàlisi és el que s'està posant de relleu aquí avui, moltes vegades; que els apunts de futur segurament són certs; que només vol dir un exemple, al Patronat de la Catequística, la primera aportació és absolutíssimament insuficient i que, en aquests moments, li sembla que les dificultats financeres de l'entitat per fer el que resta del projecte que s'ha dibuixat no creu que arribin i que, per tant, de cares al futur hi ha un tema encetat, però amb una sèrie de mancances de futur que els preocupa; que hi ha una altra qüestió que s'han tirat en cara i que és el tema del catalanisme; que des d'Esquerra Republicana de Catalunya no cal que s'entri massa en aquest debat, però sí una pinzellada dedicada a la regidora de cultura i promoció de la ciutat; que pensa que hi ha coses senzilles de fer i que no són precisament gens ideològiques com és fer complir o intentar que es compleixi per la via de la persuasió, de la convicció o de la pedagogia la llei de política lingüística a la ciutat; que només cal passejar-se pels bars i altres llocs per veure si realment és possible viure en català tranquil.lament com ho ha de ser viure amb altres llengües sobretot la llengua oficial; que li agradaria que algun dia li expliquessin quines gestions s'han fet perquè no cal només anar a la perifèria, sinó al mateix centre; que si s'ha fet alguna cosa i no ha tingut èxit i, sinó s'ha fet és una assignatura pendent perquè també es catalanitza per la vista, per la mirada, quan passeges, que és bo veure que es respecta una llei molt moderada que ve de molt endarrera; que ha parlat durant la seva intervenció de política erràtica i que ha posat algun exemple; que als antics jutjats sel's hi han donat més d'una utilitat; que van compartir reunió amb l'alcalde i l'antiga consellera d'educació i que des d'Esquerra Republicana els hi semblava bé la ubicació de l'escola d'idiomes; que entre aquell dia i el que s'ha dit

avui hi han hagut diferents plantejaments; que com exemple de coses que es dibuixen de futur i que no s'acaben concretant i els pròxims quatre mesos serà motiu per debatre recorda que, en una visita del director general de pesca, es va anunciar un museu dedicat a Monturiol i que, no s'ha sentit a parlar més d'aquesta idea; que des del punt de vista d'Esquerra Republicana era important i és una idea que aniran repetint cada vegada que sigui possible per tirar-ho endavant; que pensa que l'aposta per radio, televisió, comunicació en general amb la ciutadania també hi haurien forces coses a fer també; que són toçuts i que no abandonen la idea; que pensen contribuiria bastant a la difusió cultural; que tornant a l'any Dalí, s'han posat exemples tan exelsos que no s'atreveix a tornar-ne a parlar, però que, sinó incompliria un mandat que li han fet de la secció local d'Esquerra Republicana; que l'any Dalí més allà de comparar-lo amb altres ciutats li sembla que un any amb un nom com Dalí hauria d'haver servit perquè a la ciutat, a part de la promoció, que no es pot quantificar, hi hauria d'haver quedat alguna cosa en forma de pedra, en forma de velles pedres velles o velles pedres noves; que creu que si no s'obren les portes a importants implicacions de les administracions com centenari Dalí no sap que ho ha de permetre; que el rastre de l'any Dalí més enllà de la qüestió promocional ha estat per Esquerra Republicana un fracàs; que hi hauria més aspectes, però creu que el dibuix que fa el govern de Figueres del traç gruixut de la ciutat el podrien acabar compartint més o menys tots, però el que no comparteixen en absolut és aquesta tendència constant a anar repetint una sèrie de coses que pensant que per anar-les repetint cent vegades o mil o fent rodes de premsa acabaran quallant; que creu que el govern confón els desitjos amb les realitats i que, per tant, el que són simplement línies apuntades les acaba venen com a realitat; que creu que és un error; que poden discrepar o no de les crítiques que s'han fet des dels grups d'Esquerra Republicana o el de Convergència i Unió, però el govern fa molt temps que està venent gat per llebre o que confón desitjos amb la realitat; que darrerament ha llegit determinades declaracions de gent del Partit Socialista que són difícils de compartir; que s'ha dit que Figueres està a l'alçada de Girona; que no parla d'equipaments culturals, però creu que també en aquest camp no s'hi poden comparar i que en qualsevol cas està bé apuntar línies de futur, però

que, sincerament, pensa que confonen el desig amb la realitat.

----Durant la intervenció anterior, a les quinze hores i quinze minuts, prèviament autoritzada per la Presidència, s'absenta de la sessió la senyora Perxas Seras, que es reincorpora a la sessió a les quinze hores i divuit minuts.

----Durant la intervenció anterior, a les quinze hores i disset minuts, compareix el senyor Quiroga Martínez que es reincorpora a la sessió.

Seguidament, intervé el senyor Vila Vicente que dóna les gràcies a la Presidència per haver pogut desplegar la seva primera intervenció i que li sap greu que li hagi sapigut greu; que no és la seva intervenció el que li ha de saber greu, sinó l'autenticitat del que s'ha posat sobre la taula perquè té la impressió i li diu amb tot l'afecte que sap que li té, però que el govern s'adona que els hi ha passat el moment; que han passat 12 anys i fa l'inventari de projectes que diuen faran; que han posat fil a l'agulla en la resolució del tema de l'arxiu local i comarcal; que després de 12 anys diguin que han orientat un tema i que encara no hi hagi cap indicatiu de com es resoldrà, és haver-lo orientar poc; que també és haver orientat poc plantejar com s'ha plantejat que tenen la solució imminent al canvi d'ubicació del Museu de l'Empordà quan en un any i mig o dos han assistit a tres possibles propostes; que avui diu que en té una quarta; que entre línies i explícitament ha esmentat algunes de les segurament possibles solucions que posarà sobre la taula; que no li vol trencar dos plats bonics seguits en una mateixa sessió i, per tant, tampoc dirà quin és el projecte que planteja; que el que sí es preocupant és que la ciutat encara no ha trobat el seu lloc des del punt de vista general a l'hora de projectar-se i a l'hora de promoure una política cultural clara; que la política cultural a la ciutat és inexistent; que és erràtica; que ho confirma que la presidència justifiqui el mandat municipal en la inversió per recolzar la restauració d'alguns edificis; que de la manera com s'ha plantejat el suport institucional a la restauració d'aquests edificis ha estat prou difícil; que ha estat prou problemàtic i, que no sempre, han suposat un benefici a la imatge d'aquestes entitats; que fins i tot en aquest tema i des de l'autoritat moral que dona Convergència i Unió poder

afirmar que des de sempre ha pogut comptar amb els seus vots i amb la seva iniciativa per fer possible aquestes restauracions però, la realitat és que de la manera com s'han portat les coses en molts moments s'ha lesionat greument la imatge d'aquestes institucions; que la presidència l'ha acusat de dibuixar un panorama negre; que les primeres paraules de la seva intervenció han estat, distingir clarament, entre la cultura que es fa a la ciutat i la política cultural que fan a la ciutat; que la política cultural de l'Ajuntament és absolutament negra i que, en canvi, no ho és, la vida cultural de la ciutat ni la capacitat creativa que mostren continuament moltes de les persones que resideixen a la nostra ciutat; que fa pocs dies va assistir a una iniciativa feliç de mans d'una dissenyadora local al Museu del Joguet de Catalunya i que, per tant, no se li escapa que aquesta és una ciutat culturalment viva, però no és menys veritat que aquesta és una ciutat que deu ben poc a la política que s'ha fet des de l'ajuntament en matèria cultural. Continua la intervenció i diu que la presidència ha plantejat una anàlisi comparada entre els 12 anys del seu govern i l'etapa anterior; que Convergència i Unió no té perquè entrar en aquest debat perquè no ha fet una anàlisi comparada des d'una perspectiva dels temps; que els temps són un altres; que és incomparable el què es podia fer en qualsevol dels àmbits de la vida municipal els anys 80 i el que es pot fer ara; que el que sí li ha fet és una anàlisi comparada en termes relatius respecte d'altres ciutats; que li ha parlat de Vic, Granollers, Sabadell, Sant Cugat, Girona, Banyoles i d'Ampostà; que li sembla que en aquests moments tenen greus problemes des del punt de vista de l'anàlisi comparada amb ciutats d'aquests temps no, amb ciutats pròpies dels anys 80; que fins i tot si s'atreuissin a fer l'anàlisi comparada del que passava els anys 80 segurament constatarien que, des del punt de vista d'equipaments, l'equipament que el govern valora tan positivament com és el Teatre Municipal de fet és herència de l'etapa anterior; que li agradarà veure quina herència es trobarà de l'etapa Armangué el proper govern municipal més enllà de projectes escrits i redactats en el seu despatx; que la presidència s'ha referit al pes que havien jugat regidors d'Esquerra Republicana a la política cultural de la ciutat i que, si no recorda malament el regidor que hi va estar va acabar dimitint i renunciant a la regidoria de cultura; que va passar un via crucis; que deia a tothom que era

irresistible; que no es podia resistir la falta de complicitat que tenia amb aquest govern; que en canvi va ser feliç la seva col.laboració amb el Partit Popular que aquesta sí que van acabar el mandat municipal; que des de Convergència i Unió també se senten orgullosos de col.laboracions amb el Partit Popular, però com que la presidència ha marcat aquesta distància nítida i ha vist valorava la memòria històrica també és important de fer-li memòria; que en la seva intervenció la presidència i també la regidora de cultura valoren com a mèrit propi l'impacte econòmic que generen indústries culturals a la ciutat; que l'aportació municipal en aquest tema, la valora i, que duri; que s'ha de potenciar i estimular, però precisament el discurs de crítica ha estat per la falta d'estímuls en aquest sentit; que ja ha estat el non plus ultra que esmentin el festival de Peralada com a mèrit d'aquesta ciutat; que posats així posin també el festival de Calella de Cap Roig; que ell acostuma a anar-hi i se sent molt orgullós com a gironí que a la demarcació de Girona es facin iniciatives com aquesta; que per una qüestió de rigor intel.lectual i de fer aquest debat mínimament digerible per tots plegats i mínimament contrastable s'havien de cenyir a allò del qual són directament competents; que tots s'han referit reiteradament al tema del Museu de l'Empordà; que ell ha elogiat l'activitat que s'hi està fent; que ha elogiat la capacitat d'innovar que s'ha tingut en aquesta anys; que ha elogiat la capacitat de rentar la cara a la falta de política cultural de l'Ajuntament i que des del museu s'han anat fent equilibris perquè això no es veies tant; que també ha constatat la seva negligència en quan a l'hora de resoldre el canvi d'ubicació d'aquest museu; que això és un tema pendent i que el govern deixarà pendent; que quedarà pendent més enllà de les propostes que a partir d'ara es posin sobre la taula; que en quant al Castell de Sant Ferran, comparteix la reflexió del senyor Canet; que aquest és un tema delicat i complexe que no admet que es digui més enllà del que sigui estrictament necessari; que ha afirmat a la seva intervenció que els propers mesos el grup de Convergència i Unió es posicionarà sobre quins han de ser els projecte i les iniciatives a mig termini, però també, ha afirmat que hi ha projectes petits com la concentració de l'arxiu municipal i comarcal que està convençuts que seria un encert de traslladar-lo al castell de Sant Ferran; que vol dir-li que no els sembla que sigui establir grans complicitats quan des

del govern municipal es critica explícitament al director del consorci que és qui gestiona aquest equipament; que hi ha reculls de premsa com el Diari de Girona o El Punt en què es va fer explícit que l'Ajuntament posava en dubte la qualitat professional del director del consorci. Continua amb l'ús de la paraula i diu que li ha sapigut greu haver de dir en veu alta la seva reflexió crítica sobre l'evolució del Teatre Municipal; que fa deu anys era motiu d'orgull per tots, era motiu de gran satisfacció, per a la mitjana d'espectacles i per a la mitjana d'espectadors; que ara des del govern critiquen que ell posi sobre la taula el dèficit que cronofiquen cada any i que digui que alguns indicadors s'han de fer servir per veure què està passant; que a la senyora Pineda l'única cosa que li ha dit és que el problema és que no hi ha model; que al Teatre Municipal l'han convertit en un calaix de sastre on és igualment possible veure un espectacle de teràpia de la gent gran que veure un espectacle de primer nivell d'una programació que s'hagi fet a consciència a principi de temporada; que entén la falta d'espais públics a la ciutat; que també ha denunciat aquest problema; que quan el govern ha concentrat totes les activitats al teatre municipal el que ha fet és anar-ne desdibuixant el sentit; que en aquests moments els ciutadans tenen una certa confusió sobre què s'hi fa al teatre municipal de Figueres; que d'altres ciutats sí que han estat capaces de generar un producte net, ben definit i que en definitiva generi complicitats des del punt de vista dels consumidors; que també han destacat com un dels èxits d'aquest govern l'ajut als joves creadors, però que s'ha d'apuntar una reflexió; que la primera edició d'aquests ajuts data de 2006, l'any 11 de l'era Armangué i que, per tant, li diria que al 2006 el govern descobreixi que hi ha ajuntaments que recolzen a joves creadors li sembla que amb això es podria donar el debat per tancat; que vol tornar a l'origen de la seva reflexió i és que té la impressió que el govern s'adona que en política cultural els hi ha passat els 12 anys i que de fet el balanç és ben magre; que finalment vol fer una última reflexió sobre el llibre blanc de la cultura; que no deixa de ser significatiu que dels 35 minuts de la intervenció de la regidora de cultura hagi requerit una única al·lusió al llibre blanc de la cultura; que tots saben que aquest quadernet ni ha estat, ni és, ni serà referent per res, des del punt de vista de política cultural i que, en tot cas és un referent de com no s'ha de fer un llibre blanc de la

cultura; que més enllà de fer un recull de què és el que es té tindrà ben poc interès; que ho confirma que algunes de les principals propostes que el govern en aquests mesos ha deixat anar ni tan sols hi consten i que, per tant, la seva agenda de preocupacions no té res a veure amb el que aquí alguns ben intencionats es van entretenir a suggerir a tall de reflexions.

A continuació, fa ús de la paraula el senyor Casellas Borrell que diu que no voldria seguir castigant els estòmacs de la concurrència ni tampoc la paciència; que li agradaria fer unes molt breus pinzellades des d'un caire més polític; que primer de tot vol destacar, encara que potser no està bé parlar dels que no hi són, però que avui és prou clamorosa, una altra vegada més, l'absència del Partit Popular al plenari per una qüestió que tots han considerat ben important; que d'altra banda com sembla que avui tot va de fotografies; que no sap si és que la fotografia del tripartit extrafolari queda avui en mans del cabdillatge del senyor Vila Vicente per la iniciativa que ha tingut; que li vol dir una cosa; que el govern practica una política de ma oberta; que vol sentir propostes com les que ha sentit avui per les aportacions que s'han fet des d'Esquerra Republicana; que vol diferenciar molt clarament les aportacions que s'han fet des d'Esquerra Republicana o des de Convergència i Unió; que facin propostes; que entén que per l'oposició és molt important la fiscalització; que no és només fer fiscalització i crítica, també és important fer propostes; que al llarg del mandat i per part del senyor Vila Vicente no n'ha sentit gaires de propostes; que estan en una situació de pre-campanya; que estan en una situació de recerca d'una fotografia, d'un electoralisme; que d'una cosa que no s'ha dit aquí, que han debatut; que se li fa difícil no haver parlat de res, no haver fet res, no haver sentit cap proposta i, tot de repén, haver fet una intervenció tan tremenda com la que el senyor Vila ha fet; que la realitat que els ha dibuixat al sentir-lo una primera vegada es podria quedar, fins i tot, estorat; que afortunadament, de la intervenció de l'Alcalde i de la Regidora, creu que els numeros han posat les coses al seu lloc i han recordat quina és la política i quina és l'eficiència d'aquest govern; que considera que en aquesta qüestió l'eficiència del govern és per emmirallar-se; que s'eviti la demagògia; que s'eviti la recerca de la fotografia perquè pensa que no afavoreix els interessos de la ciutat ni els interessos del que és la política cultural; que

ja li ha dit que és bo que reflexioni i, que entre tots, busquin solucions, però no d'aquesta forma; que li permeti dir-li una cosa; que no sap com dir-li perquè soni bé; que l'electorat del Partit Socialista no és dòcil ni molt menys senil; que des d'aquí li vol demanar, expressament, que reflexioni sobre aquestes paraules i que, fins i tot, que demani alguna excusa; que creu que no és de rebut en el plenari d'aquesta sala faltar al respecte a una part important de la ciutadania; que no oblidí és majoritària a dia d'avui i que espera que ho continuarà essent; que li pot assegurar que amb intervencions com la d'avui, buscant les fotografies i res més que les fotografies, continuarà essent majoritària; que n'està absolutament segur; que en quant a l'Embarraca't no creu s'estigui davant d'una banalització de la cultura; que potser des d'un punt de vista elitista; que no sap si és una ideologia qualificar això de banalització de la cultura; que li vol demanar que hi reflexioni; que al final es quedarà pensant que el senyor Vila Vicente és un elitista i que representa una part elitista; que no ho creu perquè afortunadament coneix força gent del seu partit i de la seva ideologia liberal; que no creu que tothom s'atreveixi a qualificar l'Embarraca't d'una qüestió banal; que d'altra banda vol felicitar-lo perquè un Alcalde catalanista va anar a recollir els premis octubre a València; que se n'alegra molt i que també li agradaria saber si potser va aprofitar per fer algun negoci immobiliari en el mateix viatge; que li torna a repetir des del Partit Socialista, ma oberta, però que, si us plau treballin, i no busquin tantes fotografies perquè d'aquesta manera no s'anirà bé i que, ma oberta, però treballant, no buscant tantes fotografies.

Seguidament, torna a intervenir la presidència que diu que vol fer tres matitzacions que voldria deixar clares; que mai s'ha criticat el director del consorci del castell de Sant Ferran; que s'ha dit que calia canviar la direcció i que passés en mans de l'administració civil; que actualment és en mans d'un representant e l'administració militar i que, per tant, no a la persona, sinó que en aquesta nova etapa de futur que s'ha d'encetar sigui un representant de l'administració civil; que en segon lloc el senyor Pere Prats va ser regidor de cultura fins al final i treballant colze a colze amb el govern de la ciutat; que en referència al Partit Popular vol dir que va ser per poc temps perquè precisament el caire liberal i gens hòstil al catalisme dels integrants del grup popular els va portar a constituir-se com a grup

municipal independent, ja que van ser expulsats del Partit Popular per no seguir les directrius que manaven del carrer Gènova; que queden temes que en un debat de l'estat de la cultura a la ciutat s'han de tractar; que creu que s'enganyarien volent destriar el que és la cultura des del propi àmbit municipal del que és el conjunt de la cultura en una ciutat; que aquí hi ha una forta interrelació i que, una ciutat és viva i és dinàmica, no només, per l'impuls de l'administració, sinó també per la societat civil que té; que aquesta societat civil és la que és moltes vegades pel caire que pren la pròpia administració pública, per tant, s'està en un àmbit d'interrelació, de cooperació, de col.laboració que no cal marcar fronteres ni establir divisions; que la cultura és la que és, generada des de les entitats, generada des dels creadors, generada des de la societat civil, amb col.laboració o impulsada única o directament per la pròpia administració; que creu que queden temes pendent i el senyor Francesc Canet ja n'ha esmentat algun, que els temes de mitjans de comunicació, tema televisió, és un debat i una reflexió pendent; que l'aplicació de la llei del català és una altra qüestió que no s'ha tractat i, en aquest cas, possiblement és competent a una altra administració; que en definitiva hi han aspectes al llarg del debat que no han estat objecte de la reflexió conjunta que s'ha fet; que l'any Dalí ha generat la promoció a nivell mundial de la ciutat com mai hi ha hagut i que és un fet irreplicable; que és un fet irreplicable per la dimensió que ha tingut en la projecció del nom de Figueres arreu del món; que ha significat un nivell superior a qualsevol altre centenari que hagi celebrat qualsevol altra ciutat que no siguin les grans ciutats; que el govern no sent cap complex d'inferioritat davant de cap altra ciutat mitjana catalana, tot el contrari, senten orgull i autoestima del que genera el conjunt de la ciutat; que voler utilitzar la comparació amb altres ciutats per criticar el govern és una crítica a la ciutat i s'està posant la ciutat com arma política i que això no és just ni és eloqüent, per tant, per buscar la crítica política no posi en aquest complex d'inferioritat a la ciutat; que amb l'any Dalí es va demostrar el nivell i la capacitat de generació d'iniciatives, d'activitats i de projecció arreu del món i que, a més, ha generat dues coses, ha generat l'impuls a la Casa Dalí i ha generat la necessitat de l'ampliació del propi Teatre Museu Dalí com un objectiu a curt termini; que en quant a l'arxiu abans de final del mes de febrer hi haurà

decisió del conjunt de les tres institucions en el seu emplaçament i que no serà el Castell perquè no és de titularitat municipal; que abans de final del mandat hi haurà un plantejament clar sobre el futur del Museu de l'Empordà; que vol dir que quan un ajuntament en el 2006 el pressupost de cultura representa el 6,8% del conjunt del seu pressupost i que el 1995 representava el 2,38% significa que s'ha avançat d'una forma molt important.

Continua fent ús de la paraula la Presidència que diu que vol demanar al senyor Francesc Canet una mica de paciència; que mantingui la compostura quan els altres estan parlant i que no faci comentaris per "soto voce".

Seguidament intervé el senyor Canet Coma que diu que no està fent cap comentari.

A continuació, torna a fer ús de la paraula la Presidència que diu que s'estan sentint les queixes del senyor Canet.

Seguidament, torna a intervenir el senyor Canet Coma que diu que no està fent cap comentari; que la Presidència, literalment, s'està passant; que fa estona que no diu res; que no el renyi i que és un mal educat.

A continuació, torna a fer ús de la paraula la Presidència que diu que demana al senyor Canet Coma una mica de respecte cap a la Presidència; que només una mica.

Seguidament, torna a intervenir el senyor Canet Coma que diu que la Presidència també l'ha de respectar a ell.

A continuació, torna a fer ús de la paraula la Presidència, que diu que demana silenci al banc d'Esquerra Republicana quan un altre està intervenint; que tots han tingut silenci quan intervenien els altres i que si us plau que ja està acabant.

Continua amb l'ús de la paraula la Presidència que diu que el llibre blanc de la cultura és una aposta oberta per arribar a acords globals amb un horitzò de futur; que actualment les conclusions que hi han al llibre blanc en un percentatge molt important estan consensuades, fins i tot, a l'àmbit polític del consistori; que queden alguns punts per resoldre, però ha significat un avenç molt important en la definició d'horitzons de futur i sobretot en el tema de l'emplaçament del mapa dels equipaments culturals de la ciutat; que, per tant, és aquí que s'ha d'avançar i que, en tot cas, la voluntat des del govern és de fomentar que el llibre blanc de la cultura acabi recollint totes aquelles decisions que siguin plenament consensuades i, per tant,

avançar en les poques que queden com a pendants; que finalment creu que es bo i positiu fer debats com aquest; que és el primer que es fa i que emplaça al senyor Santi Vila que en el 15è any de l'era Armangué celebrin un altre debat sobre l'estat de la cultura a la ciutat de Figueres i que continuarà demostrant que la cultura continua avançant amb els criteris que s'han esmentat al principi i amb els valors que des del govern de la ciutat es defensen.

---- No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a les quinze hores i cinquanta-quatre minuts, de la qual cosa dono fe.